

Sakanın Eşegi

Bir zamanlar yoksul bir saka, o sakanın da zayıf, cılız bir eşegi vardı. Zavallı eşek o kadar zayıftı ki, sırtı yük taşımaktan, zayıflıktan yara bere içinde kalmıştı. Günlerce çalışmasına rağmen karnını doyurabilecek kadar yem bulamıyordu.

Padişahın atlarının bakıcısı bu sakayı tanıyordu. Onunla eskilere dayanan bir ahbablığı vardı. Bir gün sakaya rastladı:

– “Bu zavallı eşegin hali ne böyle, neredeyse zayıflıktan ölecek.” dedi.

Saka yana yakıla anlattı:

– “Sevgili dost biliyorsun ki ben fakir bir insanım o sebeple bu zavallı hayvana bakamıyorum.” dedi.

Padişahın ahır başı:

– “Sen bu hayvanı bana ver birkaç gün padişahın ahırına bağlayayım ona padişahın atlarının yeminden vereyim, biraz düzelsin.” dedi.

Saka eşegi seve seve verdi. Eşegi alıp padişahın ahırına getirdiler. Eşek ahırdaki temizliği bakımı atların halini görünce:

– “Yarabbi, dedi. Bu nasıl iş bu atlar senin yarattığın da ben senin yarattığın değil miyim benim halime bak, bunların durumuna bak, böyle olur mu?” dedi.

Aradan birkaç gün geçmeden savaş çıktı. Ahırdaki atları çekip eğerlediler. Savaş alanına yolladılar. günlerce süren savaştan sonra atlar döndüğünde her birinin vücudunda yüzlerce yara vardı birçok ok ucu hala vücutlarında duruyordu.

Atların ayakları bağlandı cerrahlar geldiler, başladılar atların orasını burasını yarararak, ok parçalarını, mızrak uçlarını çıkarmaya. Bunu gören eşek, daha önce düşündüklerinden, söylediklerinden bin pişman oldu. Haline şükretti...

<https://www.masal.org/sakanin-esegi.html>